

af Armeen, for at vedligeholde den staaende Hær, ordnes efter Armeeargansisationsplanen af 28de April 1842 m. v., og endvidere, at Fordelingen af de Udfkrevne til de forskjellige Baabenarter og disses Afdelinger bestemmes af Krigsministeren. Dette finder jeg nu ganske i sin Orden og stemmende med Vernepligtslovens § 21, som siger, at det udfkrevne Mandskab benyttes i Overensstemmelse med Armeens Organisationsplan, og herefter er det da Krigsministeren, som har denne Myndighed; men det var mig ved Siden deraf hjært at vide, om Myndigheden ved disse Bestemmelser strækker sig saavidt, at Krigsministeren eller Krigsbeskyrrelsen i Fredstid kan beholde en Mand liggende i stadig fast Tjeneste i henved 2 Aar eller derover, naar det er en Mand, som har gjort sine Sager godt, og som Regimentet gjerne vil beholde. Er det Tilfældet, at de saaledes kan beholde en Mand i en meget lang Tid, fordi han har opført sig godt, saa troer jeg, at man med god Grund kan betragte dette Forhold som en Straf for god Opførsel, hvorved de Dyrktige hæmmes i at vise deres Dyrktighed i Tjenesten; og jeg vil derfor tillade mig at rette det Spørgsmaal til den ærede Krigsminister: Kan en Mand ifølge de gjældende Bestemmelser under vore nuværende fredelige Forhold paalægges en stadig fast Tjeneste i en Tid af indtil 2 Aar eller derover? Endvidere vil jeg tillade mig at spørge: naar en Mand, som har ligget i stadig Tjeneste indtil 2 Aar, stilles til Lodtrækning, og han trækker Frilod, kan da Krigsbeskyrrelsen eller hvilken som helst Høistcommanderende befale ham at blive, og sige til den Mand, som staaer med sit Frilod i Haanden, nei, for dig betyder denne Lodtrækning Ingenting, dig ville vi beholde noget længere paa Grund af din udviste Dyrktighed. Det er et Forhold, som, efter hvad der fra paalidelig Kilde er mig meddeelt, er tilstede, og det skulde være mig meget hjært, om den ærede Krigsminister i sit Svar paa mit Spørgsmaal vilde love, at naar et saadant Forhold som det, jeg har anført, oplyses at være tilstede, Ministeren da, saa hastig fsee kan, vil sørge for, at Bedkommende bliver hjempermitteret. Skulde jeg ikke opnaae et saadant tilfredsstillende Svar, maa jeg jo ved en anden

Leilighed ad regulativmæssig Veit forbeholde mig atter at bringe denne Sag paa Bane her i Thinget.

Krigsministeren: Den sidste ærede Taler har spurgt, om jeg forstod ham rigtigt, om Krigsministeren er berettiget til at holde en Soldat til Tjeneste udover 2 Aar. Dette Spørgsmaal kan ikke besvares med Bestemthed, uden man veed, i hvad Baaben den Mand, Talen er om, staaer; thi Tjenestetiden ved de forskjellige Baaben er forskjellig, efter som han tjener ved Husarerne, Garden, Artilleriet, Ingenieurtropperne. I Almindelighed er der i indværende Aar, nu for Tiden, ved Ingenieurtropperne, Artilleriet og Infanteriet kun det sidste Aars Mandskab til Tjeneste, og kun ganske faa Mand af Udskrivningen fra 1851 ere indkaldte til Dækning af opstaaende Vacancer, altsaa er hele Udskrivningsmassen for indværende Aar indkaldt. Ved Cavalleriet eller ved 4de og 6te Dragonregiment er der tildeels 2 Aars Mandskab til Tjeneste, hvorimod 3die og 5te Dragonregiment have kun 1 Aars Mandskab under Baaben.

Spørgsmaalet, som er opkastet af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgsreds (Etscherning), er det samme, som forelaa ifjor, og Ministeriet maa møde hans Anskuelser med de samme Argumenter som ifjor; man har nemlig holdt sig til den bestaaende Armeeargansisationsplan og i Overensstemmelse hermed udfkrevet det planmæssige Antal. De Grunde, man har havt til ikke at udfkrive flere, ere for det Første dem, at det er en forøget Bekostning, naar man vil indkalde et større Antal Rekrutter end det, Planen af 1842 hjemler. Til Rekrutternes Dvælse i Exercereskolen for Infanteriet, som er Hovedantallet, i 70 Dage, kunne Omkostningerne anslaaes, for et Antal af 1,000 Mand til c. 24,000 Rbd., dette er een af Grundene, hvorfor man ikke har troet at burde afvige fra Planen; den anden og vigtigere Grund er den Uligged, som vilde opstaa ved Behandlingen af den varnepligtige Masse i Kongeriget og i Hertugdømmerne; dersom man for Kongerigets Bedkommende vilde udfkrive hele den varnepligtige Masse, saa vilde denne Bestemmelse ikke finde Anvendelse paa Udskrivningsmassen for Hertugdøm-